

Katolícky filozof varuje: „Pracovný dokument Amazonskej synody podporuje najnebezpečnejšiu formu socializmu“

lifesitenews.com

9. septembra 2019 ✚ Cirkev ✚ Cirkevná kríza

Pracovný dokument pre nadchádzajúcu Amazonskú synodu podporuje „najnebezpečnejšiu“ formu socializmu a je „absolútne neprijateľný“, hovorí európsky filozof.

Foto: Dr. Thomas Stark, zdroj: flickr.com

V rozhovore pre LifeSite na tohtoročnom Letnom sympóziu Rímskeho fóra, na Gardone Riviera v Taliansku, rakúsky filozof profesor Thomas Stark uviedol, že teológia oslobodenia, ktorú svojho času odsúdila Kongregácia pre doktrínu viery pod vedením kardinála Josefa Ratzingera, sa „preobliekla“ za „tribalizmus“ a teraz je pracovným dokumentom synody.

„[Tribalizmus] je nová forma socializmu, ktorú väčšina ľudí nepozná,“ uviedol prof. Stark. „A pretože nevedia o čo v skutočnosti ide, neuvedomujú si, aké je to nebezpečné.“

Katolícky filozof povedal, že tribalizmus sa podobá socializmu v tom, že ide o „druh kolektivismu“, ktorý vedie k „vymývaniu mozgu“ a „potláča individualitu“. Podľa neho potláčanie individuality by sa malo brániť mladým ľuďom a univerzitným študentom, ktorí chcú byť „osobnosťou a nie iba číslom“.

V tribalizme neexistuje „individuálny majetok“, neexistujú „tradičné rodiny“ a „deti vyrastajú kolektívne“, dodal Stark, ktorý učil filozofiu na Akadémii filozofie a teológie (Heiligenkreuz) Benedikta XVI. a je profesorom filozofie na univerzite v St. Pölten v Rakúsku.

Podporil tiež nemeckého kardinála Waltera Brandmüllera a ďalších katolíckych prelátov, ktorí kritizovali charakterizovanie Amazonu ako „teologického miesta“, kde sa uskutočňuje nové zjavenie.

„Nám, krajinám Západu, sa hovorí, aby sme „pretvorili“ naše spoločnosti podľa vzoru kmeňových spoločností v Amazónii,“ uviedol. „To je absolútne neprijateľné.“

„Bolo by veľmi nebezpečné ísť touto tribalistickou cestou, pretože by to zničilo to, čo ešte zostalo z kresťanskej kultúry,“ uviedol.

Náš rozhovor s profesorom Thomasom Starkom nasledoval po prednáške, ktorú predniesol na tému „Socialistický mýtus: Igor R. Šafarevič a moderný nihilizmus.“ Igor R. Šafarevič (1923-2017) bol ruský matematik a disident počas sovietskeho režimu, ktorý písal knihy a články kritizujúce socializmus vrátane knihy Fenomén socializmu.

V rozhovore sme tiež hovorili o stratégiách používaných kľúčovými zástancami kultúrneho socializmu, ako bol taliansky komunista Antonio Gramsci a americký socialista Saul Alinsky, na podporu tohto hnutia a čo sa od nich tradične zmýšľajúci katolíci môžu naučiť.

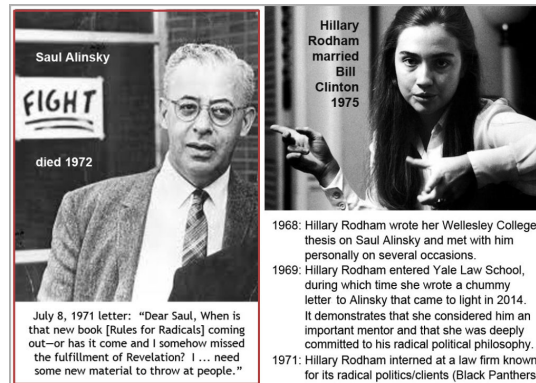

Foto: Saul Alinsky a jeho žiačka Hilary Clintonová

Rozhovor s profesorom Thomasom Starkom

LifeSite: Profesor Stark, na čo bola vaša prednáška zameraná a prečo je dôležité, aby o nej ľudia vedeli?

Prof. Stark: Prednáška bola o socializme. Zameral som sa na to, že socializmus nie je niečo, čo sa odohralo v 18. a 19. storočí, ako si väčšina ľudí myslí. Podľa Igora Šafareviča, ktorý napísal jednu z najdôležitejších kníh na túto tému *The Socialist Phenomenon*, socializmus je neustálym pokušením, stálym problémom v dejinách ľudstva.

Musíme si uvedomiť, že socialistické štruktúry existovali už v ranom období vysokých kultúr, napríklad v Egypte, Mezopotámii alebo Číne alebo v Strednej Amerike, kde súkromný majetok neexistoval a deti vychovával štát. Socializmus je problém starý ako pokročilá ľudská kultúra. Téma je v súčasnosti nanajvýš dôležitá, pretože sme svedkami nového oživenia socializmu.

Toto oživenie vidíme aj v Cirkvi a nadchádzajúca synoda o Amazónii ma veľmi znepokojuje.

Prečo?

Pretože v pracovnom dokumente [*Instrumentum laboris*] vidno obrovský vplyv teológie oslobodenia. Problém je v tom, že teológia oslobodenia, ktorú odsúdila Kongregácia pre náuku viery v roku 1986, pod vedením vtedajšieho prefekta kardinála Josefa Ratzingera, sa premenila a má odlišnú formu. Aby unikla tomuto odsúdeniu, teológia oslobodenia sa navonok zmenila. Hnutie opustilo „konzervatívnu“ tradičnú marxistickú cestu a vydalo sa smerom, ktorý brazílsky filozof Plinio Correa de Oliveira vo svojej známej knihe *Revolúcia a kontrarevolúcia* charakterizuje ako „tribalizmus“. Podľa jeho názoru je tribalizmus

štvrtou, poslednou a zároveň najnebezpečnejšou etapou rozvoja socializmu. Myšlienkou tribalizmu je preniknutý celý pracovný dokument. Je to nová forma socializmu, ktorá je väčšine ľudí neznáma. A pretože ľudia nevedia, o čo v skutočnosti ide, neuvedomujú si, aké je to nebezpečné.

V akom zmysle je „tribalizmus“ socialistický a akú podobu môže nadobudnúť v západnej kultúre? A čo v pracovnom dokumente synody vidíte také, čo by ukazovalo týmto smerom?

Nuž tribalizmus je istý druh kolektivismu, ktorý spôsobuje vymývanie mozgu. Potláča individualitu, rozvoj individuálneho myslenia a individuálnej tvorivosti a spája všetkých členov kmeňa do jednej línie myslenia. Zároveň v tribalizme neexistuje individuálny majetok ani tradičné rodiny. Kmene obvykle vychovávajú deti kolektívne; nemajú rovnaké chápanie manželstva a rodiny; správajú sa promiskuitne. A to je to, čo má tribalizmus spoločné s inými formami socializmu.

Ako by sa to mohlo aplikovať v Európe či v Spojených štátoch? Problém je v tom, že nový druh socializmu sa snaží vnútiť kmeňové štruktúry aj rozvinutým krajinám. Toto možno nájsť v pracovnom dokumente synody, v ktorom stojí, že Amazónia je „teologické miesto“ (č. 19), región, v ktorom dochádza k novému zjaveniu, a že my ako západné krajiny v rozvinutých spoločnostiach musíme formovať a modelovať naše spoločnosti v súlade s kmeňovými spoločnosťami v Amazónii.

Toto stojí v tomto dokumente a je to absolútne neprijateľné. Vydať sa na túto tribalistickú cestu by bolo veľmi nebezpečné, pretože by to zničilo zvyšok kresťanskej kultúry, ktorá ešte zostala po deštrukcii posledných 200 až 400 rokov (v závislosti od toho, či to počítame od reformácie alebo osvietenstva).

Môžete povedať niečo viac o tom, aký má socializmus postoj k jednotlivcovi?

Jedným z problémov socializmu, ako Šafarevič zdôrazňuje a dokazuje vo svojej práci *Fenoméni socializmu*, je to, že jedným z jeho hlavných cieľov je zničiť jednotlivca. Socializmus sa vždycky usiluje kolektivizovať všetko a všetkých ľudí priviesť do jednej kolektivistickej línie myslenia, konania atď. Socializmus ničí možnosť rozvíjať svoju vlastnú kreativitu, vlastný štýl existencie, pretože je to všetko o uniforme. Je to všetko o „masovej kultúre“ – a v tomto sa socializmus nelíši od fašizmu. Ničí osobný rozvoj, kreativitu a štýl.

Toto by malo odpudzovať mladých ľudí, ktorí aspoň v Spojených štátoch, najmä na univerzitnej úrovni, čoraz viac sympatizujú so socializmom.

Presne tak. Každý študent alebo mladý človek, ktorý chce rozvíjať svoju osobnosť, by mal vyžadovať prostredie, ktoré podporuje rozvoj jeho osobnosti, a nie také, ktoré ho potláča. Veď predovšetkým o tom je univerzitné štúdium: povzbudzovať intelektuálne schopnosti, byť učeným človekom a rozvíjať vlastný štýl myslenia a správania. Je to o tom, aby sme boli osobnosťou, nie iba o číslom.

Vo svojej prednáške ste sa zmienili o úlohe Saula Alinského v tomto hnutí. Ako ho vidíte?

Saul Alinsky bol v druhej polovici 20. storočia jedným z najvplyvnejších socialistov v Spojených štátoch a ovplyvnil mnohých intelektuálov a politikov, napríklad Hillary Clintonovú. Saul Alinsky bol veľmi dôležitým predstaviteľom toho, čo sa nazýva „kultúrny socializmus“.

Kultúrny socializmus je spojený s postavou Antonia Gramsciho, známeho talianskeho komunistu. Niektorí ho považujú za zakladateľa kultúrneho socializmu. Je taktiež prepojený s Frankfurtskou školou, ktorá v Spojených štátoch pôsobila v tridsiatych rokoch 20. storočia. Saul Alinsky bol v druhej polovici 20. storočia hlavným predstaviteľom kultúrneho socializmu v Spojených štátoch.

Osoby, ktoré sú za kultúrny socializmus, sú tie isté osoby, ktoré presadzujú potraty, eutanáziu a iné legalizované závažné zločiny. Od tohto bodu možno vidieť prepojenie priamo k tribalizmu a k Amazónii, pretože kmeňové spoločnosti v Amazónii boli veľmi ovplyvnené všetkým týmto zlom. Napríklad infanticída (vraždenie čerstvo narodených detí z kultových alebo sociálnych dôvodov, pozn. red.) má v ich živote veľkú rolu. Rešpektovanie každého ľudského života je čosi, čo v týchto kmeňových komunitách v Amazónii nenájdete a tento nedostatok spája amazonské kmeňové spoločnosti s kultúrnym socializmom, ktorý sa stále intenzívnejšie usiluje adaptovať tribalistické formy života na západné civilizácie.

Kultúrni socialisti sa snažia stále viac a viac transformovať náš životný štýl, politický systém a náš spôsob života smerom k tribalizmu. A je veľmi nešťastné, že aj v katolíckej Cirkvi sú sily, ktoré toto podporujú. Katolícka Cirkev by mala byť prvou inštitúciou, ktorá proti tomu bojuje.

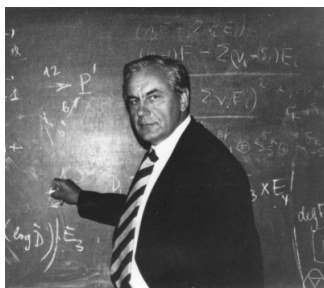

Foto: Igor R. Šafarovič, zdroj: commons.wikimedia.org

Akú stratégiu použil Antonio Gramsci na presadzovanie kultúrneho socializmu?

Gramsci si pôvodne myslel, že revolučná iskra preskočí zo Sovietskeho zväzu do západnej Európy, ale nestalo sa to. Pokúsil sa zistiť prečo. Prišiel na to, že klasický marxizmus sa príliš striktnie zameral na čisto ekonomické témy. Taktiež zistil, že revolúciu v spoločnosti nemožno začať v oblasti ekonómie, ale treba ju rozpútať v oblasti kultúry. Vymyslel pojem „občianska spoločnosť“. Jeho korene môžu byť u Hegla, ale tu je to príliš ťažké vysvetliť. Rozlišoval medzi občianskou spoločnosťou a oficiálnym politickým systémom a tvrdil, že ak chcete získať kontrolu nad politikou, musíte sa najprv usilovať o dosiahnutie toto, čo nazval „kultúrnou hegemoniou“. To znamená, že musíte mať pod kontrolou kultúru, tie časti spoločnosti, ktoré nie sú súčasťou oficiálneho politického systému – kultúrny systém. Patrí sem divadlo, kino, médiá, literatúra, umenie, dokonca náboženstvo, ako aj celý vzdelávací systém. To je najdôležitejšie.

Ak dokázate mať pod kontrolou tento kultúrny systém, t.j. občiansku spoločnosť, a ak dokázate mať pod kontrolou to, čo si ľudia myslia, a informácie, ktoré ľudia dostanú či nedostanú, ak ste dosiahli, čo Gramsci nazýva „kultúrnou hegemoniou“, potom vám politická moc padne do rúk ako zrelé ovocie bez toho, že by ste pre to museli ešte niečo robiť. Toto je celá myšlienka kultúrneho marxizmu, a to je to, čo Frankfurtská škola začala, zdokonaľovala, a to je aj to, čo si Saul Alinsky osvojil od Antona Gramsciho.

Čo sa tradične zmýšľajúci katolíci môžu učiť od Gramsciho?

Kto chce znovu získať spoločnosť pre katolícku Cirkev a kresťanstvo, a pre Kristovo kráľovstvo v spoločnosti, mal by používať tie najlepšie stratégie, pokiaľ nie sú v rozpore s prírodným zákonom alebo s Desatorom. Mali by sme horlivo rozmyšľať a hľadať tie najlepšie stratégie, ktoré, samozrejme, musia byť v súlade s morálkou. A v Gramscim je toho veľa, čo tradiční katolíci môžu využiť. Získajme médiá, vzdelávací systém atď. To nedosiahneme za niekoľko týždňov, ale mali by sme sa začať brániť, získať späť univerzity, školy, divadlo, literatúru, hudbu a médiá. Musíme budovať prostriedky kultúrnej komunikácie a použiť ich na šírenie evanjelia a katolíckej viery. Musíme byť profesionálnejší ako naši nepriatelia.

<https://www.lifesitenews.com/news/catholic-philosopher-amazon-synod-working-doc-promotes-most-dangerous-form-of-socialism>

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/katolicky-filozof-varuje-pracovny-dokument-amazonskej-synody-podporuje-najnebezpecnejziu-formu-socializmu/>